

La lluna, el dit i la boira. Sobre la situació al banc d'aliments, les dimissions i el paper del govern.

Les mancances del Banc dels Aliments i les seves insuficients i inadequades instal·lacions han sortit a l'esfera pública aquests últims dies amb la dimissió dels voluntaris del projecte tips de protestar per una situació insostenible. Si els voluntaris eren el dit que assenyalava la lluna, el govern ha estat la boira que ha intentat fer la lluna invisible i fer semblar dimonis als voluntaris.

El context. Ens trobem en un sistema capitalista en plena crisi que està expulsant de la societat a milers de persones arreu, estenent la misèria fins a nivells inassumibles. A la Seu, la distribució d'aliments s'inicia el 1995, anys després es materialitza en el projecte Aliments Solidaris en un acord entre Serveis Socials i Entitats Socials (Càritas, Creu Roja i la Seu Solidària) basat en la tasca dels voluntaris i que ha anat evolucionant fins a l'actualitat en què proporciona aliments a 140 famílies al mes de mitjana, gairebé 400 persones. El cost que ha suposat per al CAPAU (ConSORCI d'Atenció a les Persones format per l'Ajuntament i el Consell Comarcal) els últims anys ha estat d'uns 1.700€ anuals de mitjana des del 2013. En total 1€ per família al mes, ridícul.

La lluna. Les infraestructures de què disposa el projecte són absolutament insuficients i no compleixen ni amb la preservació de la dignitat dels usuaris ni amb cap dels estàndards de qualitat, a més són insegures per als voluntaris pel risc físic que suposen. A part, les instal·lacions són del tot insuficients i molt precàries pel que fa a la manipulació d'aliments i conservació, no es disposa ni de cambres de refrigeració ni de congelació (únicament algunes neveres i congeladors domèstics recollits per la Mancomunitat d'Escombreries). Tampoc es disposa de programa informàtic per realitzar la gestió del projecte, ni telèfon ni tampoc cap tipus de pressupost estable que permeti facilitar una cistella bàsica suficient per cobrir les necessitats alimentàries. Per acabar, tampoc es disposa de zona d'espera ni d'una zona d'atenció a l'usuari que garanteixi la intimitat en les converses, esdevenint una instal·lació indigna que no compleix cap dels requisits ni estàndards.

El dit. Davant aquesta situació els voluntaris han anat exposant el problema en les diferents reunions, aquesta protesta s'intensifica i esdevé constant a partir del juny del 2015. Davant la no resposta de l'administració, a l'octubre de 2015 es presenta un ultimàtum amb un seguit de reivindicacions (nou local equipat, programa informàtic i pressupost). En les successives reunions es repeteix la demanda i al març del 2016 se'ls hi diu que s'anirà a l'antic local de MAVISA i que ja hi ha pressupost. Els voluntaris, repeteixen que el trasllat és urgent ja que estan en una "situació precària, amb risc d'accidents". **A finals d'octubre de 2016, un any després de l'ultimàtum i veient que tot continua igual, els voluntaris decideixen dimitir conjuntament i denunciar la situació als partits de l'ajuntament.** El dit que assenyalava el problema.

La boira. A partir de la denúncia dels voluntaris la situació s'accelera. La primera versió del govern és que ha actuat correctament i l'únic problema és la

manipulació política dels voluntaris i la politització del conflicte, així com l'oportunisme de la resta de partits que donem suport a les seves demandes. Un bord intent de tapar la realitat amb soroll, d'impedir que es pugui veure el problema de fons amb l'excusa de la politització. Una actitud que demostra una nul·la voluntat de resoldre el problema que no és altre que les greus mancances d'infraestructures, inversió i compromís en el projecte del banc dels aliments. Actitud que confirma per ella mateixa la veracitat de la denúncia dels voluntaris. Com a exemple, la llum al local municipal de l'antiga MAVISA que s'utilitza de magatzem està tallada per l'ajuntament des de pocs dies després del Gran Recapte de l'any passat. Manipulació, politització i oportunisme, la boira amb què el govern pretén tapar la lluna.

Esbandim la boira, afegim els nostres dits. Davant aquesta situació és necessari esbandir la boira, aquest no és un problema de politització dels voluntaris, sinó de menyspreu del govern municipal cap al Banc d'Aliments i d'una absoluta omissió de responsabilitats envers aquest durant massa anys, que ha deixat a mans d'entitats i voluntaris una obligació pròpia de l'administració, de la qual se n'ha desentès completament. És necessari afegir els nostres dits per assenyalar les mancances en què es troba el Banc d'Aliments, defensar el model actual de voluntariat i cooperació, i forçar que es compleixin les demandes dels voluntaris. Demandes que no són més que la situació real de la majoria de projectes similars del nostre entorn i que estan recollides en els requisits proposats per al servei de distribució gratuïta d'aliments de la Generalitat. Per posar un exemple, Tàrrrega compta amb moltes més de les infraestructures que es demanen, pressupost fix i programa informàtic, donant cobertura a unes 80 famílies, moltes menys que a la Seu. Esbandim la boira, afegim els nostres dits i solucionem el problema.

Des de la Candidatura d'Unitat Popular hem treballat per aconseguir unitat d'acció en aquest tema amb la resta de grups de l'oposició per tal de salvar el projecte i evitar que aquest tingui una deriva en la seva qualitat i eficiència que pugui repercutir de forma greu en els usuaris. Malgrat tot, a hores d'ara el Banc d'Aliments ja ha deixat de recollir i repartir aliments frescos com havia fet fins ara, tot i que l'Ajuntament digui que funciona amb normalitat. Des de CUP la Seu treballarem perquè aquesta situació sigui temporal i **esperem que l'aprovació de la moció presentada al passat ple sigui el desllorigador del problema, serveixi perquè el govern assumeixi la seva responsabilitat enfront el Banc d'Aliments i tiri endavant tots els punts aprovats en el plenari.**

Pau Lozano, regidor de la Candidatura d'Unitat Popular de la Seu d'Urgell